

اگر بطلبد از شمامال های شمارا پس
بالغه کند درسوال آنگاه بخل کنید
و برروی کارآرد آن بخل کینه های شمارا
. (۳۷)

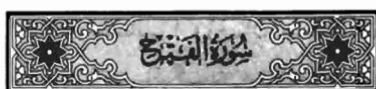
آگاه شوید شما ای جاعت که خوانده
میشود شمارا تاخیر کنید در راه خدا پس
از شماکسی هست که بخل میکند و هر که
بخل کند جزاین نیست که بخل میکند
از خویش^(۱) و خداتوانگر است و شما محتاج
اید و اگر روگردان شوید بدَل آرد گروهی
دیگر را غیر شما بازنا شند آنجماعت
مانند شما (۳۸).

سورة فتح مدنی است و آن بیست و نه
آیت و چهار رکوع است

بنام خدای بخشنده مهریان .
هر آئینه ماحکم کردیم برای توبفتح
ظاهر^(۲) (۱) .

إِنَّمَا يَعْلَمُهُمْ مَنْ يَقْرَأُونَ وَمَنْ يَقْرَأُهُمْ أَفْغَانُهُمْ ②

مَا تَنْهَى إِلَّا مَنْ عَنِ الْمُقْرَأَةِ لَمْ يَنْتَهِ سَيِّئَاتُ اللَّهِ وَمِنْكُمْ مَنْ
يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلُ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنَّمَا الْمُقْرَأَةُ وَمَنْ تَتَوَلَّ إِيمَانَ قَوْمًا عَذَّلَهُمُ
لَا يَكُونُوا أَمْثَالَهُمْ ③

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا يَعْلَمُهُمْ مَنْ يَقْرَأُهُمْ ①

(۱) یعنی منفعت اتفاق از خود بازمیدارد .

(۲) مترجم گوید آنحضرت صلی الله علیه وسلم بخواب دیدند گویا آنحضرت با
اصحاب درمکه داخل شدند و باطمنان خاطر بحق و قصر مشغول اند پس آن
سال بقصد عمره متوجه کعبه شدند و چون بحدیبیه رسیدند کفار قریش از وصول
بکعبه مانع آمدند و بعد تشویش بسیار باکفار صلح کرده بغیر از وصول به کعبه
بازگشتند خدای تعالی آن عمل را ایشان قبول فرمود از آن بیعت که در اثنای
تشویش بجهت تاکید عزم باانحضرت صلی الله علیه وسلم کرده بودند راضی شده
بشواب آن عمل فتوح بسیار نصیب ایشان گردانید تخصیص فتح خیر که بعد ازین
سفر بلا تراخی واقع شده غنایم خیر را مخصوص بحاضران بیعت گردانید
و غیر ایشان را از آن غزوه منع نمود و مضمون رؤیا سال آینده بظهور رسید پس دریاب

عاقبت فتح آنست که بیامزد ترا خدا آنچه
که سابق گذشت ازگناه تو و آنچه پس
مانده و تمام کند نعمت خودرا بر تو
و تابناید ترا راه راست (۲) .

و تانصرت دهد ترا خدا به نصرت قوى
(۳) .

اوست آنکه فرود آورد اطمینان را در دل
های مسلمانان تا زیاده شود ایمان ایشان
با ایمان سابق ایشان و خدای راست لشکر
های آسمان ها و زمین و هست خدا دانای
با حکمت (۴) .

عاقبت نزول سکينه آنست که در آرد
مردان مسلمانرا وزنان مسلمانرا
بیوستانه ایکه میروز زیر آن
ها جویه باجاویدان آنجا وزائل کند از ایشان
جرمهای ایشان را و هست این مقدمه نزد
خدا پیروزی بزرگ (۵) .

و تاعذاب کند مردان منافق را وزنان منافق
را و مردان مشرک را وزنان مشرک را که
گمان کننده اند بر خدا گمان بد بر ایشان باد
 MSCIBIT بد و بخشش آمد خدا بر ایشان
ولعنت کرد ایشان را و آماده ساخت برای
ایشان دوزخ را و بدجای ست دوزخ (۶) .

و خدای راست لشکر های آسمان ها

لَيَقُولَكَ اللَّهُ مَا أَنْتَ مِنْ ذَيْكَ وَمَا تَأْكُلُ كُلُّ يَوْمٍ إِلَّا مُهْمَةٌ عَلَيْكَ
وَلَيَهْدِيَكَ صَرَاطًا مُسْتَقِيمًا ①

وَيَنْصُرُكَ اللَّهُ تَعَالَى أَعْزَى ②

مَوْلَانِيَ أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَرْدَادُوا إِلَيْهَا مَا عَرَفُوا مِنْهُمْ فَلَمَّا جُنُودُ الشَّمَوْتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهَا حِكْمَةً ③

لَيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّتَ تَبَرِّقُ مِنْ نَعْمَانَهَا
الْأَنْهَرُ خَلِيلُنَّ فِيهَا وَلَيُغُورَ عَنْهُمْ سَيَّارَتُهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ الدُّلُو قُرْبًا عَظِيمًا ④

وَيَعِزِّبُ الْمُنْفِعِينَ وَالْمُنْفَعَتِ وَالثُّرِيكِينَ وَالثُّرِيكَاتِ
الْكَلَائِينَ يَا اللَّهُ كَانَ الشَّوْعَ عَلَيْهِمْ دَاهِرًا الشَّوْعَ وَخَصْبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعْذَلَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَوْيِهِمَا ⑤

وَلَيَلْهُ جُنُودُ الشَّمَوْتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حِكْمَةً ⑥

وعده فتوح ورد شبهه منافقان بسبب تعويق مضمون رؤيا و بيان حكمت تعويق
وتهديد مختلفان از سفر حديبيه و بيان خوشنودی خود با هل بيعت اين سوره نازل
فرمود والله اعلم .

وزمین و هست خدا غالب با حکمت (۷).
هر آئینه مافرستادیم ترااظهار حق کننده
و بشارت دهنده و ترساننده (۸).

تا ایمان آرید ای مسلمانان بخداور سول
او و تانصرت دهید دین خدارا و به بزرگی
اعتقاد کنید اورا و بپاکی یاد کنید اورا
بامداد او شامگاه (۹).

هر آئینه آنانکه بیعت میکنند با توجه این
نیست که بیعت میکنند با خدا دست
خداست بالای دست ایشان پس هر که
 بشکند عهد پس جزاین نیست که می
شکند بضرر نفس خود و هر که تمام کند
آنچه برآن با خدا عهد کرده است پس
خواهد داد اورا مزد بزرگ (۱۰).

خواهند گفت با توجه ماندگان
از اعراب^(۱) مشغول کرد مارا اموال
ما و فرزندان ما پس طلب آمرزش کن برای
ما میگویند به زبان های خود آنچه نیست
در دل های ایشان بگویه می تواند برای
شما از خدا چیزی اگر خواهد دیزیان
رسانیدن بشما یاخواهد در حق شما سود
دادن بلکه هست خدابانچه می کنید
خبردار (۱۱).

نی بلکه گمان کردید که باز خواهد گشت
پیغمبر و مسلمانان بسوی اهل خانه
خویش هرگز و آراسته کرده شداین گمان

إِنَّ الْأَرْسَلَاتَ هُنَّا هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِّكُلِّ الْعَالَمِينَ

لِتُنذِّرَ مَوْلَاهُ وَ رَسُولَهُ وَ كَعْبَةَ وَ مَقْدِرَةَ وَ تُسَبِّحُهُ

بِرَبِّهِ وَ أَصْنَلًا ①

إِنَّ الَّذِينَ يُبَاهُونَكُمْ إِنَّمَا يُبَاهُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْمَانِهِ

فَمَنْ يَكْنِيْ فَإِنَّمَا يَكْنِيْ عَلَيْهِ وَ مَنْ أَفْيَ بِمَا عَهَدَ عَلَيْهِ

اللَّهُ فَسِيرُتُهُ أَجْرًا عَظِيمًا ②

سَيَقُولُ الَّذِينَ كُفَّارٌ مِّنَ الْأَعْرَابِ شَغَلُنَا أَمْوَالَنَا

وَ أَهْلُنَا فَأَسْتَغْفِلُنَا يَقُولُونَ يَا لَيْلَةُ مَالِيْسِ فِي

قَلْوَبِهِمْ قُلْ قَمْنُ يَبِلُكُ لَمَرْ مَنْ اللَّهُ كَشِيفُ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ

ضَرًا فَأَرَادَ كُلَّمَنْعَابِنْ كَانَ اللَّهُمَّ تَعْلَمُونَ خَيْرًا ③

بَلْ كَلِمَتُهُنَّ أَنْ يَقْلِبَ الرَّسُولُ وَالْقَوْمُ إِلَى أَهْلِيْنِهِمْ أَبَدًا

وَلَيْسَ ذَلِكَ فِي قُلْوَلِكُمْ وَقَلْمَنْطَنْ كَنْ الشَّوَّهُ ④

(۱) یعنی آنانکه در سفر حدیبیه موافقت نه کردند والله اعلم.

وَلَنْ تَنْهَا قَوْمًا بِأُورَا^(١)

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْنَدْنَا لِكُلِّفِينَ
سَعْيًا^(٢)

فَلَهُ مُلْكُ الْمَوْتِ وَالْأَحْيَيْنِ يَعْلَمُ لِئَنَّ يَكْأَبُ وَيَعْذَبُ
مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا وَجِيلًا^(٣)

در دل های شما و کمان کردید کمان بد
و گشتید قومی هلاک شده (۱۲) .

و هر که ایمان نیاورد بخدا و بیgamبر او پس
هر آئینه ماما ماده کرده ایم برای این کافران
آتش را (۱۳) .

و خداراست پادشاهی آسمان ها و زمین
می آمرزد هر کرا خواهد و عذاب میکند
هر کرا خواهد و هست خدا آمرزگار مهربان
(۱۴) .

خواهند گفت با تو پس ماندگان وقتیکه
روانه شوید بسوی غنیمت ها^(۱) تا بدست
آرید آنرا بگذارید مارا تازیبی شمارویم
میخواهند که مخالفت کنند و عده خدارا
بگوپیری مان خواهید کرد همچنین فرموده
است خدا پیش ازین پس خواهند گفت
نی بلکه حسد میکنید باما بلکه همیشه
نمی فهمیدند مگراندکی (۱۵) .

بگو(یا محمد) پس ماندگان را از اعراب که
شما خوانده خواهید شد بسوی کارزار
قومی جنگجوی نیرومند^(۲) که جنگ کنید
باشان یا آنکه مسلمان شوند پس اگر
فرمانبرداری کنید بدده خدا شمارا مژد
نیک واگر و گردن شوید چنانکه روگردن
شده بودید پیش ازین عقوبت کند شمارا

سَيَقُولُ الْمُغْفُونَ إِذَا اطْلَقْتُمُ إِلَى مَعَانِيدِ الْأَخْذُورِ
ذَرُونَا نَتَعَلَّمُ بِرُيْدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا أَكْلَهُ اللَّهِ فَلَمْ كُنْ
تَبْيَعُونَا كَذَلِكَ مُؤْمِنُوا كَمُؤْمِنٍ قَيَّعُولُونَ
بَلْ تَحْسُدُونَا إِنَّمَا كَانُوا لَا يَقْنَعُونَ إِلَّا لَثَلِيلًا^(٤)

فَلِلْمُخْلَقِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولَئِنَّ
شَدِيدِيْنَ مُقَاتِلَوْهُمْ وَمُشَلِّهِنَّ فَإِنْ يُطِيعُوْنَ يُؤْتَهُمُ اللَّهُ أَمْرًا
حَسَنًا فَإِنْ شَوَّلُوا إِنَّمَا أَوْكَدُوهُمْ قَوْمٌ مُؤْلِدُهُمْ عَدَلًا لَيْسَ^(٥)

(۱) یعنی غنیمت های خیر.

(۲) یعنی فارس و روم و این معنی در زمان حضرت ابوبکر و حضرت عمر رضی الله عنهم متحقق شد والله اعلم.

خدا عقوبیت درد دهنده (۱۶).

نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه
بر بیمار گناهی^(۱) و هر که فرمان بُرد خدا
رسول اورا در آردش به بستانهای که
می‌رود زیر آن ها جویها و هر که روگردان
شود عقوبیت کندش بعقوبیت درد دهنده
. (۱۷)

هر آئینه خوشنود شد خدا از مسلمانان
وقتیکه بیعت می‌کردند با توزیر درخت
پس دانست آنچه در دل های ایشانست
پس فرود آورداطمینان دل برایشان و ثواب
دادایشان را فتحی نزدیک (۱۸).

وغنیمت های بسیار که بدست آرند آنرا^(۲)
وهست خدا غالب با حکمت (۱۹).

وعده داده است شمارا خداغنیمت های
بسیار که بدست آرید آنها را پس
زود عطا کرده برای شما این غنیمت^(۳)
و بازداشت دست های مردمان را زشما^(۴)
تاباشد این مقدمه نشانه مسلمانان را
وتابناید خدا شمارا راه راست^(۵) (۲۰).

و عده داد خداغنیمت های دیگر نیز که

لَيْسَ عَلَى الْأَعْنَى حِجَّةٌ وَلَا عَلَى الْأَعْنَى حِجَّةٌ وَلَا عَلَى الْأَعْنَى
حِجَّةٌ وَمَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَدَسْوَلَهُ يُدْخَلُهُ جَنَّةً بَغْرِيْبٍ وَمَنْ يَعْصِيْهَا
الْأَهْرَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَقْتَلُهُمْ مَعْذِلًا إِلَيْهَا ⑬

لَتَدْرِيْفَ اللَّهَ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَأْتِيُّهُمْ كَعْتَ الشَّعْرِ
فَلَمَّا فَاتَ قُلُوبُهُمْ فَأَتَلَّتِ الْكَيْنَةُ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ
فَهَذَا قَرِيبًا ⑭

وَمَغَافِلَةُ كَثِيرَةٍ يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ⑮

وَعَدَ اللَّهُ مَعَافَرَةً كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا فَجَعَلَ لَهُمْ هَذِهِ
وَكُفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ حَتَّىٰ لَمْ يَكُنْ أَيَّهَا لِلْمُؤْمِنِينَ
وَيَهْدِيَكُمُ الْأَطْلَاثَ شَيْعِمًا ⑯

وَأَخْرَى لَمْ تَتَدَرُّدُ عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ

(۱) یعنی در تخلف از مثل این سفر والله اعلم.

(۲) یعنی غنایم خیر وغیره .

(۳) یعنی غنایم خیر .

(۴) یعنی در حدیبیه .

(۵) یعنی کفار قریش جمع شدند که آنحضرت صلی الله عليه وسلم را تشویشی رسانند
خدای تعالی دست ایشان را از قتال باز داشت و قضیه بصلاح انجامید .

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَوِيرًا ①

هنوزدست نیافته اید برآن به تحقیق
خدادانسته است آنها و هست خدا برهمه
چیزتوانای^(۱) (۲۱) .

وا گرجنگ میکردن باشما کافران البته
بسوی شما میگردانیدند پشتها را بازنمی
یافتد کارسازی و نه نصرت دهنده (۲۲) .

مانند آین خداکه گذشته است پیش ازین
ونخواهی یافت آئین خدارا تبدیلی (۲۳) .

واوست آنکه بازداشت دست های کافران
را از شما و دست شمارا از کافران در میان
مکه بعد از آنکه پیروزمند ساخت شمارا
برایشان و هست خدا بآنچه می کنید بینا^(۲)
(۲۴) .

این کفار قریش آناند که کافرشدند
و بازداشتند شمارا از مسجد حرام
و بازداشتند قربانی را موقوف داشته از آنکه
برسد بجای خود وا گرنبودنی مردان
مسلمان وزنان مسلمان که نمیدانید ایشان
را (ا گرنبودی خوف آنکه) پامال و هلاک
سازید ایشانرا پس برسد بشما گناهی بغیر
دانست^(۳) (فتح را مؤخر کرد) خدا تاکه در

وَلَوْ قَاتَلُوكُ الظُّنُنَ كَفَرُوا لَوْلُوا الْكَذَارُ لَعْلَاهُمُونَ
وَلَيَأْتُوا لَعْنَمِنَ ②

سُنَّةَ الْلَّهِ الَّتِي تَدَلَّلُ مِنْ كُلِّ أَوْكَنْ تَجَدُّلُسُنَّةَ
الْلَّهِ الَّتِي يَنْهَا ③

وَهُوَ الَّذِي لَكَ أَيْدِيهِمْ عَنْهُمْ وَأَيْدِيهِمْ عَنْهُمْ يَرْتَمِنُ مَكَّةَ
مِنْ بَعْدِهِنَّ أَطْفَلُكُمْ عَلَيْهِمْ وَقَاتَلَ اللَّهُ يَهْبَطُهُمُونَ بَوْيِرًا ④

هُمُ الظُّنُنَ كَفَرُوا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ السَّجْدَةِ الْعَرَابِ وَالْمَدْنَى
مَعْلُومًا أَنْ تَبْلُغُ عِلْمَهُ تَرْكُوا لِرَجَالَ تُؤْمِنُونَ وَنِسَاءً مُؤْمِنَاتٍ
أَنْ تَعْلَمُوهُنَّ أَنْ تَطْوِمُهُمْ مَهْوِيَّهِمْ وَنِسَاءً مُؤْمِنَاتٍ يَعْلَمُوهُنَّ

(۱) یعنی غنایم فارس و روم .

(۲) تعریض است بآن قصه که بعد انعقاد صلح هفتادتن ازاویash قریش خواستند که
بیخبر بر صحابه هجوم آرند صحابه همه را اسیر کرده پیش آنحضرت صل الله علیه
وسلم آوردن آنحضرت عفو فرمود ظاهر از دیک بنده ضعیف است و صحیح آنست
که این آیت بشارتس است بفتح مکه و آوردن لفظ ماضی از جهت تحقیق و قوع
بشارتس است والله اعلم .

(۳) یعنی تصدیق رویا بالفعل متحقّق شدی وفتح عاجلاً میسر گشتی والله اعلم .

آرد هر کراخواهد برحیت خود اگر از هم
جدامی بودند (این هردو فرق) البته
عقوبت میکردیم کافران را عقوبت درد
دهنده (۲۵).

آنگاه که مصمم کردند کافران در دل های
خویش غیرت را از جنس غیرتِ جاهلیت
پس فرود آورده خدا اطمینان خود را
بر پیغمبر خود و بر مسلمانان وثابت کرد
برایشان سخن پرهیزگاری و بودند
سزاوار بآن واهل آن و هست خدا بهر
چیز دانا (۱) (۲۶).

هر آئینه تحقق بخشید خدا خواب
پیغمبر خود را مطابق واقع باین مضمون
که البته داخل خواهید شد به مسجد حرام
اگر خدا خواهد ایمن شده و تراشیده موی
سرهای خود را و کوتاه کرده بدون ترس
پس دانست آنچه ندانستید شما پس میسر
کرد پیش ازین فتحی نزدیک را (۲۷).

اوست آنکه فرستاد پیغمبر خود را به
هدایت و دین راست تغالب کندش
برادیان همه و بس ست خدا اظهار حق
کننده (۲۸).

محمد (صلی الله علیه وسلم)
پیغمبر خدا است و آنانکه همراه اویند

لَيَدْعُ عَلَى اللَّهِ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَا تَرْتَبِعُ الْأَدْيَانُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (۲)

لَا تَجْعَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَيَّةَ حَمِيمَةً
الْجَاهِلِيَّةَ فَاتَّزَلَ الْمُؤْمِنُونَ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَمْمَهُمْ كَلِمَةُ التَّغْيَرِ وَكَانُوا أَعْنَى
بِهَا وَأَهْمَاهَا وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ شَفِيعًا عَلِيهِمَا (۳)

لَتَدْعُ مَدْنَقَ اللَّهِ رَسُولَهُ الْوَيْلُ بِالْعَيْنِ لَتَدْعُ خَلْنَ السَّجَدَ
الْحَرَامَنْ شَدَّ اللَّهُ أَيْمَنْ لِلْعَيْنِ لِلْحَرَامِنْ رُوْسَمُوْمَقَدِّمَنْ
لَاتَخَلُونْ فَعَلَمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَاجْعَلْ مِنْ دُونِ ذِلْكَ فَعَلَمَ
قَرِيبَيْهَا (۴)

مُوَالِذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ يَالْهُدِي وَرِبِّنِ الْقَيْقَ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الَّذِينَ كَلِمَهُ وَكَفَنَ يَالَّهُ شَهِيدًا (۵)

مُعَتَدِّلَرُسُولُ اللَّهُ وَالَّذِينَ سَعَاهُ أَيْشَدَ أَعْلَى الْكَلَارِ حَمَارَيْنَمْ

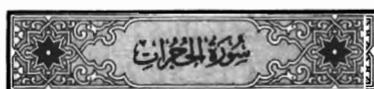
(۱) یعنی جماعتی از مسلمانان این صلح را کاره بودند آخر الامر خدای تعالی اطمینان را بدیل ایشان انداخت تا بمرضی آنحضرت صلی الله علیه وسلم رضادادند والله اعلم.

سخت اند بر کافران مهربان اند در میان خود می بینی ایشان را رکوع کننده و سجده نماینده می طلبند فضل را ز خدا و خوشنودی را نشانه صلاح ایشان در چهره های ایشان ست از اثر سجده آنچه مذکور می شود داستان ایشانست در تورات و داستان ایشانست در انجیل ایشان مانند زراعتی هستند که برآورد شاخهای خود را پس قوی کرد آن را پس سطبر شد پس با استاد بر ساقهای خود بشکفت می آرد زراعت کنندگان را^(۱) تابع خشم آرد بسبب دیدن ایشان کافران را وعده داده است خدا آنرا که ایمان آوردن و کارهای شائسته کردن از ایشان امر زش و مُرد بزرگ . (۲۹)

تَرَاهُمْ رِجَالًا سَيِّدًا تَبَيَّنُونَ فَضْلًا عَنِ الْكُوْرُوفِ وَأَنَّهُمْ أَهْمَمُ فِي
رُؤْيَاهُمْ مِنْ أَنَّهُمْ السُّجُودُ ذَلِكَ مَكْلُومُ فِي التَّوْرَاٰتِ وَمَكْلُومُ فِي
الْأَنْجِيلِ شَكَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْهَأً فَالَّذِي فَاسْتَنَظَرَ فَالسَّوْى
عَلَى سُوقِهِ يُحَبُّ الرِّبَّاعَ لِيَقُولَيْهِمُ الْفَقَارُ وَعَدَلَهُ الَّذِينَ
أَمْتَوا وَعَمِلُوا الطَّلِيفَتِ وَمَهْمُمُ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا^(۳)

سورة حجرات هدنی است و آن هیچ چه
ایت و دو رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان . (۲)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(۱) حاصل مثل آنست که اسلام در اویل حال ضعیف بود و مسلمانان کم بودند رفته رفته غالب و بسیار شدند عاقبت حال غلبه اسلام آن است که به خشم آرددخای تعالی کافران را .

(۲) مترجم گوید خدای تعالی این سورت برای تعلیم آداب فرو داورده از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم در امور نهی پیش دستی نکنند و بانحضرت با او از بلند خطاب نکنند و اگر فاسق چیزی گوید بغیر تفتیش حال امضای عزیمت نه نمایند در صورتی که میان ایشان خانه جنگی واقع شود اصلاح آن چگونه کنند و از استهzae با یکدیگر ولقب بدنهادن و غیبت کردن و ظن بد کردن و یعنو نسب بر دیگران فخر کردن منع کرد وضعیف الایمان را بضعفیف الایمان تنبیه فرمود والله اعلم .